

Zondag 21 januari '24 – Eendrachtskerk - Zuid-Beijerland

Thema: Zo vriendelijk en veilig.....

Beamer, beeld en geluid: Rik Bouman en Jan van de Bie

Diaken van dienst: Marja Buth

Kindernevendienst: Marjolein Groenenberg

Koster: Jaap Stolk

Lector: Anja Boon

Oppasdienst: Jacqueline Voogt

Organist: Adri Poortvliet

Ouderling van dienst: Gerrit Boon

Voorganger: ds. Antje Groenendijk-Meindersma

Zanggroep: Anja Boon, Jan Buth, Ria de Groot en Lia Stolk

Orgelspel

Welkom door de ouderling van dienst

In memoriam Johan Jongman

Er wordt een hart voor Johan in de schaal gelegd.

Gemeente gaat staan

We zingen: Lied 221: 1 en 2

1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.
2 Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Stil gebed

Bemoediging en groet

We zingen: Lied 221: 3

3 Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Gemeente gaat zitten

Gebed om vergeving

We zingen: Lied 207

1 De trouw en goedheid van de Heer
verschijnt ons elke morgen weer
en blinkt en blijft als dauw zo fris,
zolang het dag op aarde is.

2 O Christus, schone morgenster,
wees met uw gunst ons hart niet ver;
steek al uw lichten in ons aan,
dan kan uw heil ons niet ontgaan.

3 Drijf uit, o licht, wat duister is,
behoed ons hart voor ergernis,
voor blindheid en voor schand 'en schuld;
houd niet uw glans voor ons verhuld,

4 opdat wij wand 'len als bij dag en,
kome wat er komen mag,
staan vast in het geloof, o Heer,
van U verlaten nimmermeer.

*Gebed bij de opening van het Woord
Moment voor de kinderen*

We zingen: Hemelhoog 110

Dit is m'n hand en dat m'n voet.

'k Heb ze allebei nodig.

Waar moet ik heen als één het niet doet?

Niets is er overbodig.

'k Heb m'n voeten nodig om te lopen
en m'n handen om m'n veters vast te knopen.

Hand, voet, knie, oog, oor, neus, keel.

Alles is nodig, niets te veel.

Alles is nodig, niets te veel.

M'n hand kan niet zeggen tegen m'n voet.

Ik heb jou niet nodig.

Stel je 's voor dan ging het niet goed.

Niets is er overbodig.

Want al kan ik met m'n handen ballen
zonder m'n voeten zou ik op m'n snufferd vallen.

Hand, voet, knie, oog, oor, neus, haar.

Alles is nodig, voor elkaar.

Alles is nodig, voor elkaar.

Ik ben de hand en jij de voet.

Wij zijn allebei nodig.

Wat ik niet kan, kan jij juist goed.

Niemand is overbodig.

Jij bent gemaakt om mee te spelen.

Te lachen en te huilen en alles mee te delen.

Niemand is minder, niemand is meer.
Ieder is nodig bij de Heer.
Ieder is nodig bij de Heer.
De kinderen gaan naar de nevendienst

Bijbellezing: Marcus 5: 1-20

1Ze kwamen aan de overkant van het meer, in het gebied van de Gerasenen.
2Toen Hij uit de boot gestapt was, kwam Hem meteen vanuit de grafspelonken een man tegemoet die door een onreine geest bezeten was 3en in de spelonken woonde. Niemand kon hem meer vastbinden, zelfs niet met kettingen. 4Hij was al dikwijls aan handen en voeten geketend geweest, maar dan trok hij de kettingen los en sloeg hij de boeien stuk, en niemand was sterk genoeg om hem te bedwingen. 5En altijd, dag en nacht, liep hij schreeuwend tussen de rotsgraven en door de bergen en sloeg hij zichzelf met stenen. 6Toen hij Jezus in de verte zag, rende hij op Hem af en wierp zich voor Hem neer, 7en luid schreeuwend zei hij: 'Wat heb ik met Jou te maken, Jezus, Zoon van de allerhoogste God? Ik bezweer Je bij God: doe me geen pijn!' 8Want Hij had tegen hem gezegd: 'Onreine geest, ga weg uit die man.' 9Jezus vroeg hem: 'Wat is je naam?' En hij antwoordde: 'Legioen is mijn naam, want we zijn met velen.' 10Hij smeekte Hem dringend om hen niet uit deze streek te verjagen. 11Nu werd er op de berghelling een grote kudde varkens gehoed. 12De onreine geesten smeekten Hem: 'Stuur ons naar die varkens, dan kunnen we bij ze intrekken.' 13Hij stond hun dat toe. Toen de onreine geesten de man verlaten hadden, trokken ze in de varkens, en de kudde van wel tweeduizend stuks stormde de steile helling af, het meer in, en verdronk in het water. 14De varkenshoeders sloegen op de vlucht en vertelden in de stad en in de dorpen wat ze hadden meegemaakt, en de mensen gingen kijken wat er gebeurd was. 15Ze kwamen bij Jezus en zagen de bezetene daar zitten, gekleed en bij zijn volle verstand, dezelfde man die altijd bezeten was geweest door het legioen, en ze werden door schrik bevangen. 16Degenen die alles gezien hadden, legden uit wat er met de bezetene en met de varkens was gebeurd. 17Daarop drongen de mensen er bij Jezus op aan om hun gebied te verlaten. 18Toen Hij in de boot stapte, smeekte de man die bezeten was geweest om bij Hem te mogen blijven. 19Dat stond Hij hem niet toe, maar Hij zei tegen hem: 'Ga naar huis, naar uw eigen mensen, en vertel hun wat de Heer allemaal voor u heeft gedaan en hoe Hij zich over u heeft ontfermd.' 20De man ging weg en begon in de Dekapolis rond te vertellen wat Jezus voor hem had gedaan, en iedereen stond verbaasd.

We zingen: Lied 391: 1,2 en 3

1 Hij ging van stad tot stad,
Hij sprak: "tot u ben ik gezonden."
Voor zieken en gewonden had Hij een woord,
een onderdak.

Refrein Alles heeft Hij welgedaan.
Tot wie zou ik anders gaan.

2 Hij gaf aan blinden het gezicht.
De nacht heeft Hij verdreven.
Gaf doden weer het leven.

Waar Hij voorbij ging, werd het licht.

Refrein Alles heeft Hij welgedaan.

Tot wie zou ik anders gaan.

3 Daags voordat Hij gestorven is,
heeft Hij het brood genomen:

"Hiertoe ben ik gekomen,
doet dit tot mijn gedachtenis."

Refrein Alles heeft Hij welgedaan.

Tot wie zou ik anders gaan.

Verkondiging

We zingen met de zanggroep: Lied 342

1 en 3 zanggroep

2, 4 en 5 allen

1 In God de Vader op zijn troon
geloven wij, en in de Zoon,

uit God geboren voor de tijd –

Hem zij de macht, de majesteit!

2 En in de Geest, die ons geleidt,
geloven wij: dat er altijd

een Trooster is, zacht als de wind,
een sterke moeder bij haar kind.

3. Lof zij de Vader, die ons schiep
en licht uit nacht tevoorschijn riep.

Lof zij de Zoon, die onze nood,
ons kruis verdroeg en onze dood.

4. Die onderging en overwon
en als de zon ten hemel klom,
die aan de dag treedt op zijn tijd
en eenmaal recht van onrecht scheidt.

5. Lof zij de Geest die wereldwijd
ons kerk maakt: Christus toegewijd
tot wij, van alle kwaad bevrijd,
God zien in alle eeuwigheid.

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

De kinderen komen terug van de nevendienst.

Nodiging

Vg.: Dit is het huis van onze God
en hier staat de Tafel van de opgestane Heer.

Als teken van zijn liefde en vrede
voor allen die Hem zoeken,
nodigt de Heer ons aan zijn maaltijd.

Tafelgebed

Vg.: De Heer zal bij u zijn.

Gemeente: De Heer zal u bewaren.

v. U komt onze dank toe, HEER onze God,
om wat U bent:

Schepper, Bevrijder,
HEER boven alle machten,
Herder van alle mensen.

U komt onze dank toe
omdat U liefde bent:

een God die ons geen lot oplegt,
maar onze lotgevallen deelt,
die ons falen vergeeft,
die zich ons lijden aantrekt
en zich verheugt in onze vreugden.

Zo hebt U zich bewezen en daarom vertrouwen wij op U,
ook als uw aangezicht verborgen is,
uw stem niet wordt gehoord
en uw arm te kort schijnt om ons te helpen.

v. U komt onze dank toe, HEER onze God,
om Jezus uw Zoon: Hij is het Woord
dat ons uw liefde verklaart,

Hij is in levenden lijve

Uw ontferming, vergeving, genezing.

Hij geeft ons een teken

van wat liefde mag heten,

want Hij heeft in de nacht van de overlevering
het brood genomen,

daar de dankzegging over uitgesproken,
het gebroken en aan zijn discipelen gegeven,
en gezegd: "Neemt en eet, dit is mijn lichaam

dat voor u gegeven wordt, doet dit tot mijn gedachtenis."

Zo heeft Hij ook de beker genomen,

daar de dankzegging over uitgesproken,

hem rondgegeven en gezegd: "Drinkt allen daaruit,

deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed

dat voor u en voor velen vergoten wordt

tot vergeving van zonden.

Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt,

tot mijn gedachtenis."

g. Zijn dood gedenken wij,

zijn opstanding belijden wij,

zijn toekomst verwachten wij.

Maranatha!

v. Bijeen tot de gedachtenis aan Christus komen wij tot U,

o God, met dit brood en met deze beker en wij bidden U:

gedenk Hem die zich voor ons heeft opgeofferd

en aanvaard het teken van onze toewijding,

laat zijn Geest ons bezielen,

de Geest van uw liefde,
dat wij elkaar nabij zijn en staande houden
als een levend bewijs dat liefde bestaan kan,
dat hoop doet leven en dat geloof niet uitgestorven is.
Zo danken wij U, o God, omdat Gij liefde zijt,
door Jezus Christus onze Heer.
Amen

We zingen: Lied 371

1 Onze Vader in de hemel,
heilig is uw naam.
Laat uw koninkrijk spoedig komen.
Laat uw wil worden gedaan.
In de hemel, zo ook hier op aard'.
Refrein: Want van U is het koninkrijk,)
de kracht en de heerlijkheid,)2x
tot in eeuwigheid.)
3 Onze Vader in de hemel,
geef ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij dat doen.
Hen vergeven die ons iets schuldig zijn.
Refrein: Want van U is het koninkrijk,)
de kracht en de heerlijkheid,)2x
tot in eeuwigheid.)
4 En leidt ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van het kwaad.
Refrein: Want van U is het koninkrijk,)
de kracht en de heerlijkheid,)2x
tot in eeuwigheid.)
Amen. Amen.

Gemeenschap van brood en wijn
Vg.: De Heer nodigt ons aan Zijn tafel.
Hijzelf wil onze gastheer zijn.

Tijdens het delen van brood en wijn zingen we: Huis van God (Hemelhoog 522)

Huis van God (op de melodie van: In het begin lag de aarde verloren)

1. Dit is een huis om de Heer te ontmoeten
plaats van gebed, van muziek tot zijn eer,
smeeklied en lofzang en taal van ontferming
woorden gewijd aan de trouw van de Heer.
2. Dit is een schutse, hier mag ik vertoeven;
voel ik mij eenzaam of droevig gestemd,
blakend van geestdrift of stil van ontroering,
Hij is de Heer die mij door en door kent.

3. Dit is Gods woning, hier vind ik Zijn tafel,
hier komt Hij tot ons in brood en in wijn,
hier vieren wij zijn genade en goedheid,
mogen wij blij voor zijn aangezicht zijn.
4. Eenmaal, o God, bent U alles in allen,
wist U de tranen van ieders gezicht,
eenmaal, o God, aan het eind van de tijden,
neemt U ons op in de stad van het licht.

Hierna zingen we mee met: U geeft rust.

De aarde kent uw grote kracht.
Uw stem heeft haar tot stand gebracht.
En ook de zee, zo woest en diep
wordt stil voor U, die alles schiep.

Refrein 1:

Door alles heen, door alles heen,
Heer, kijk ik naar U.

Door alles heen, door alles heen:
U geeft rust.

Door alles heen, door alles heen,
Heer, kijk ik naar U.

En U geeft rust in mij.

Geef mij geloof dat niet bezwijkt,
ook als de twijfel groter lijkt.

De berg, zo groot en hoog voor mij
verdwijnt in zee, de weg is vrij.

Refrein 2:

Kijk op, laat los, vertrouw op Hem,
de storm herkent nog steeds zijn naam.

Kijk op, laat los, vertrouw op Hem,
de storm herkent nog steeds zijn naam.

Kijk op, laat los, vertrouw op Hem,
de storm herkent nog steeds zijn naam. (2x)

U geeft rust in mijn ziel. (3x)

U geeft rust, U geeft rust in mijn ziel.

U geeft rust in mijn ziel. (3x)

U geeft rust, U geeft rust in mijn ziel. (3x)

Dankgebed

Slotlied: Lied 838: 1, 2 en 4

1 O grote God die liefde zijt,

o Vader van ons leven,

vervul ons hart, dat wij altijd

ons aan uw liefde geven.

Laat ons het zout der aarde zijn,

het licht der wereld, klaar en rein.

Laat ons uw woord bewaren,
uw waarheid openbaren.
2 Maak ons volbrengers van dat woord,
getuigen van uw vrede,
dan gaat wie aarzelt met ons voort,
wie afdwaalt met ons mede.

Laat ons getrouw de weg begaan
tot allen die ons verre staan
en laat ons zonder vrezen
de minste willen wezen.

4 Wij danken U, o liefde groot,
dat Christus is gekomen.
Wij hebben in zijn stervensnood
uw diepste woord vernomen.
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht
en het wordt overal volbracht
waar liefde wordt gegeven,
wij uit uw liefde leven.

Zegen

Als antwoord op de zegen zingen we: Lied 415: 3

3 Amen, amen, amen!
Dat wij niet beschamen
Jezus Christus onze Heer,
amen, God, uw naam ter eer!